

اعدام های افسارگسیخته، سرکوب وحشیانه زنان و معترضان مشخصه های کارنامه رئیسی

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

 women.ncr-iran.org/fa

 @womenncri

 @womenncri

اعدام های افسارگسیخته. سرکوب وحشیانه زنان و معترضان

مشخصه های کارنامه رئیسی

در ماه مه، رژیم ملایان حداقل چهار زن را اعدام کرد قبل از اینکه رئیس جمهور جنایتکار آنها ابراهیم رئیسی در ۱۹ ماه مه (۳۰ اردیبهشت) در سقوط هلیکوپتر به پایان عمر خود رسید.

رئیسی به خاطر نقش خود در قتل عام ۳۰ هزار زندانی سیاسی در سال ۱۳۶۷ شهرت داشت. او همچنین بر سرکوب وحشیانه اعتراضات که منجر به کشته شدن ۱۵۰۰ معترض در آنان ۹۸ و حداقل ۷۵۰ معترض در جریان قیام سراسری ۱۴۰۱ و بازداشت و شکنجه ده ها هزار نفر دیگر، نظارت داشت.

یکی دیگر از ویژگی های بارز دوره رئیسی، تحمیل بی رحمانه حجاب اجباری بود که منجر به سرکوب شدید زنان ایرانی شد. گزارش کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت در ماه مه ۲۰۲۴ بر روی این مسائل تمرکز می کند.

اعدام شش زن در کمتر از یک ماه. چهار نفر در ماه مه

در ماه اردیبهشت، قوه قضائیه رژیم زیر نظر رئیسی، شش زن را اعدام کرد که چهار نفر از آنها در ماه مه حلق آویز شدند.

یکی از این زنان پروین موسوی، ۵۳ ساله، مادر دو فرزند بود که به سرطان مبتلا بود. او به دلیل همراه داشتن مواد مخدر که به او گفته شده بود دارو است و به خاطر حمل آن فقط ۵۰۰ هزار تومان دریافت کرده بود، به اعدام محکوم شد.

فهرست زنان اعدام شده در ایران از سال ۱۳۸۶ تاکنون

تاریخ به روز رسانی: ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

ردیف	نام	نام خانوادگی	سن	تاریخ اعدام	محل اعدام	اعلام رسمی
۲۳۴	ثریا	محمدی	-	۵ اردیبهشت ۱۴۰۳	زندان قزلحصار کرج	-
۲۳۵	هویت اعلام نشده		-	۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۳	زندان بیرجند	-
۲۳۶	فریبا	محمدزهی	-	۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۳	زندان مرکزی کرمان	-
۲۳۷	خدیجه		۳۳	۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۳	زندان مرکزی مشهد	-
۲۳۸	پروین	موسوی	۵۳	۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۳	زندان مرکزی ارومیه	-
۲۳۹	فاطمه	عبداللهی	۲۷	۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳	زندان مرکزی نیشابور	-

قربانی دیگر این اعدام ها یک زن ۳۳ ساله بی بضاعت بود که ۸ سال قبل به دلیل اینکه نمی توانست فرزندان خود را سیر کند، آنها را به قتل رسانده بود. خود او هم خودکشی کرد، اما توسط خواهرش نجات یافت تا پس از ۸ سال حبس و آن همه رنج اعدام شود.

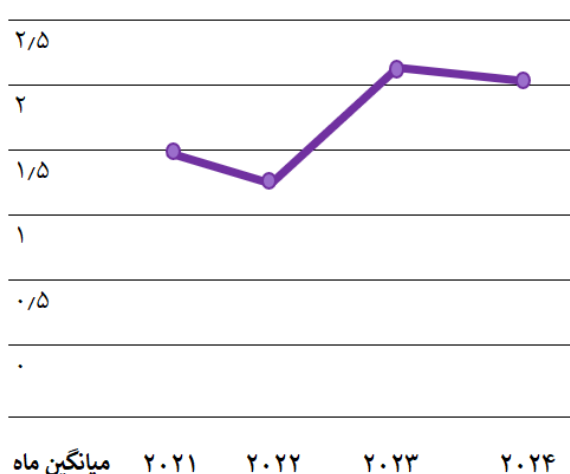
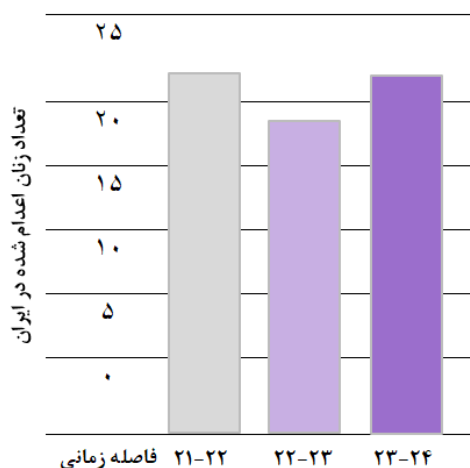
به این ترتیب، تعداد کل زنان اعدام شده در ایران از اردیبهشت ۱۳۸۶ تا کنون به ۲۳۹ نفر رسید.

افزایش بی سابقه اعدام زنان در ایران

رژیم ایران مدت هاست که رکورددار اعدام زنان در جهان می باشد. با این حال، در دورانی که ابراهیم رئیسی سر کار بود، تعداد زنانی که در زندان های سراسر ایران به دار آویخته شدند، به شدت افزایش پیدا کرد. در طول ۲ سال و ۹ ماه و ۲ هفته ای که رئیسی بر سر کار بود، ۶۲ زن اعدام شدند که به طور متوسط به تقریباً دو زن (۱,۸۵) در هر ماه و ۲۲ زن (۲۲,۲۱) در هر سال بالغ می شود. این افزایش قابل توجهی در مقایسه با میانگین اعدام ۱۵ زن در هر سال در زمان روسای جمهور قبلی است.

2

کارنامه رئیسی در اعدام زنان		
فاصله زمانی	تعداد زنان اعدام شده	میانگین هر ماه
اوت ۲۰۲۱ تا ژوئیه ۲۰۲۲	۲۲	۱,۸۳
اوت ۲۰۲۲ تا ژوئیه ۲۰۲۳	۱۸	۱,۵
اوت ۲۰۲۳ تا مه ۲۰۲۴	۲۲	۲,۳
اوت ۲۰۲۱ تا مه ۲۰۲۴	۶۲	۱,۸۵

این آمار به تفکیک به قرار زیر است: از اوت تا دسامبر ۲۰۲۱ یازده زن، در سال ۲۰۲۲ پانزده زن، ۲۶ زن در سال ۲۰۲۳ و ده زن از ژانویه تا ۱۹ مه ۲۰۲۴ در ایران اعدام شده اند. قابل ذکر است که در سال ۲۰۲۲، آمار نسبتاً پایین اعدام ها به دلیل اعتراضات سراسری است که با قتل ژینا مهسا امینی در بازداشتگاه گشت ارشاد جرقه خورد.

در سال ۲۰۲۳، رژیم ملایان با بیش از ۸۶۰ اعدام به بالاترین سطح اعدام طی ۸ سال رسید. این افزایش تا زمان مرگ رئیسی با ۱۲۶ اعدام تنها در یک ماه ادامه یافت.

بر اساس گزارش سالانه عفو بین الملل که در ۲۹ مه (۹ خرداد ۱۴۰۳) منتشر شد، در مجموع ۱۱۵۳ نفر در ۱۶ کشور در سال ۲۰۲۳ اعدام شدند. ایران به تنهایی ۷۴ درصد از این اعدام ها را انجام داده است. این سازمان می گوید که افزایش شدید اعدام های ثبت شده عمدتاً به ایران مربوط می شود.

پس تعجب آور نیست که مردم ایران به خصوص خانواده های قربانیان رئیسی از دهه ۶۰ تا سال ۱۴۰۳ مرگ جلد ۶۷ و قصاب تهران را جشن گرفتند.

3

پراکندگی اعدام زنان در هر ماه در فاصله سالهای ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۴				
سال	۲۰۲۱	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۲۴
دسامبر	۵	۱	۵	
نوامبر	۲		۳	
اکتبر	۱	۱	۱	
سپتامبر	3,00	۱	۲	
اوت	سرکار آمدن رئیسی	۱	۱	
ژوئیه		۴	۴	
ژوئن		۱		مرگ رئیسی ۱۹ مه
مه	۲	۴	۱	۴
آوریل			۲	۳
مارس	۲	۱	۱	۱
فوریه	۲	۱	۴	
ژانویه	۱		۲	۲
جمع کل	۱۸	۱۵	۲۶	۱۰
میانگین ماهانه	۱.۵	۱.۲۵	۲.۱۶	۲

برخورد شدید با زنانی که از حجاب اجباری سرپیچی کردند

سرکوب وحشیانه زنانی که از حجاب اجباری سرپیچی می کنند یکی دیگر از ویژگی های بارز دوران ریاست جمهوری رئیسی است.

رئیس اندکی پس از تحلیف، کارزاری را برای تحمیل حجاب اجباری به راه انداخت. او دو قرارگاه بزرگ برای آموزش به اصطلاح «آمران به معروف» ایجاد کرد تا این مأموران بتوانند در ملاء عام به زنانی که حجاب را به طور کامل رعایت نمی کنند اخطار بدهند.

علاوه بر این، او مدرسه ای ایجاد کرد که به مأموران گشت ارشاد مجوز بدهد و به این ترتیب تعداد مأمورانی که شغلشان اذیت و آزار زنان در خیابان ها و محل کار بود را افزایش داد.

رئیس همچنین با صدور دستورالعملی به ادارات دولتی، خدمات عمومی و صاحبان کسب و کار، آنها را تهدید کرد که در صورت رعایت نکردن حجاب اجباری از سوی کارمندان یا مراجعین زن، آن محل را تعطیل خواهد کرد.

در برخی شهرها، زنانی که از حجاب اجباری تخلف می کردند، از ورود به ایستگاه های مترو، بانک، موزه ها و فرودگاه ها منع شدند.

در عین حال، نیروی انتظامی رژیم و مأموران لباس شخصی اقدام به دستگیری های خشونت آمیز زنان و دخترانی کردند که سرسختانه در برابر این اخطارها مقاومت می کردند. اما سیاست رئیسی نتیجه معکوس داد و با مقاومت گسترده زنان و دختران جوان مواجه شد.

در جریان این کارزار، یکی از فعالان دانشجویی مخالف حجاب اجباری به دلیل برداشتن روسری در اتوبوس بازداشت شد و تحت شکنجه قرار گرفت و نهایتاً برای اعتراف اجباری به دروغ به تلویزیون برده شد.

اندکی بعد گشت ارشاد رئیسی [ژینا مهسا امینی](#) را در بیرون یک ایستگاه مترو در تهران با خشونت مورد حمله قرار دادند... با وجود مخالفت ها و مقاومت او، مأموران گشت ارشاد او را به زور داخل ون گشت انداختند. زنان دیگری که در همین ون بودند، بعداً شهادت دادند که مأموران برای جلوگیری از فریادهای اعتراض مهسا، به سر او ضربه زدند. این توضیح می دهد که چرا او به محض ورود به بازداشتگاه بیهوش شد، به کما رفت و سه روز بعد در اثر خونریزی مغزی جان باخت.

مرگ امینی، که اولین مورد ناشی از وحشیگری مأموران گشت ارشاد بود خشم مردم را برانگیخت و در روز ۲۵ شهریور ۱۴۰۱ قیامی را در سرتاسر کشور جرقه زد.

زنان و دختران بسیار قربانی سرکوب وحشیانه اعتراضات

سرکوب اعتراضات بعد از مرگ ژینا مهسا امینی به شدت وحشیانه تر از سرکوب اعتراضات قبلی بود. تحت نظارت رئیسی، نیروهای سرکوبگر و عوامل مخفی رژیم، تاکتیک های متفاوتی را نسبت به آنچه در آبان ۹۸ به کار بردند، به کار گرفتند. آنها به جای آتش گشودن به سوی معترضان در خیابان، افراد را شناسایی کرده و با تعداد پرشمار آنها را تنها گیر می انداختند.

در موارد متعددی با ضربه زدن یا جماق و باتوم به سر معترضان موجب مرگ آنها می شدند. در موارد دیگر، معترضین ربوده و شکنجه شده و مورد تجاوز جنسی قرار گرفتند تا آنها را مجبور به توبه و یا اعترافات دروغین تلویزیونی کنند و یا متعهد بدهند که دیگر در اعتراضات شرکت نخواهند کرد.

دهها زندانی پس از آزادی از زندان خودکشی کردند. گمان می رود که در زندان به آنها مواد سمی تزریق شده که در طول زمان با عوارض مشابه استفاده بیش از حد از مواد مخدر منجر به مرگ آنها می شود.

نیروهای امنیتی همچنین با تفنگ های ساچمه ای از فاصله نزدیک استفاده کردند و بدن معترضان را با صدها گلوله به رگبار بستند که در بسیاری مواقع منجر به مرگ آنها می شد.

علاوه بر این، تیراندازی به صورت معترضان یک روش سیستماتیک بود که برای کور کردن یک یا هر دو چشم معترضین استفاده می شد.

هیأت حقیقت یاب بین المللی سازمان ملل پس از تحقیقات در مورد قیام ۱۴۰۱ به این نتیجه رسید که بسیاری از اقدامات رژیم برای سرکوب اعتراضات مصداق جنایت علیه بشریت است.

مسموم سازی دختران مدرسه ای

یکی دیگر از شاخص های دوران تصدی رئیسی یک کارزار پنج ماهه مسموم کردن دختران دانش آموزی بود که فعالانه در تظاهرات علیه رژیم شرکت کرده بودند.

در ابتدا خبر این حملات شیمیایی به دختران دانش آموز نزدیک به یک ماه به دلیل سکوت رسانه ای مورد توجه قرار نگرفت. در این مدت مسئولان مربوطه هیچ اقدامی برای شناسایی و پیدا

کردن عاملان این حوادث انجام ندادند. در عوض، وجود هرگونه مهاجم را انکار کرده و این حوادث را کم اهمیت جلوه دادند.

در طی پنج ماه، بیش از ۷۰۰ مدرسه دخترانه در بیش از ۱۶۰ شهر در سراسر کشور هدف حملات شیمیایی قرار گرفتند که منجر به کشته شدن حداقل پنج دانش آموز شد. دولت رئیسی اما پاسخگوی این حوادث نبود. بالاخره در اقدامی عجیب، وزارت اطلاعات - نه وزارت آموزش و پرورش یا وزارت بهداشت - بیانیه‌ای صادر کرد که مسمومیت‌ها را به شیطنت دانش‌آموزان نسبت داد. این بیانیه همچنین مدعی شده است که هرکس اخبار این مسمومیت‌ها را منتشر کند، عامل دشمنان و سرویس‌های خارجی است که برای بی‌ثبات کردن کشور تلاش می‌کند.

تبدیل زندگی به کابوس برای زنانی که حاضر به تسلیم در برابر فشار نیستند

در دوران رئیسی، رژیم ایران بی‌امان محدودیت‌های مختلفی را بر آزادی‌های مردم اعمال کرد. بیش از یک سال از شروع مجدد [کارزار تحمل حجاب اجباری](#) بر زنان ایرانی پس از قیام، آنها از هیچ تلاشی برای رسیدن به هدف خود دریغ نکردند.

6

در کشوری که تقریباً ۹۰ درصد از جمعیت آن برای تأمین مخارج زندگی خود با مشکل مواجه هستند، دولت میلیون‌ها دلار برای خرید [فناوری تشخیص چهره و نصب دوربین‌های مدار بسته](#) در خیابان‌ها، مراکز خرید، مدارس، دانشگاه‌ها و جاهای دیگر برای شناسایی زنانی که حجاب اجباری را رعایت نمی‌کنند، اختصاص داد.

در فروردین ۱۴۰۲، سه قوه دولت رئیسی [لایحه جدید «حجاب و عفاف»](#) را ارائه کردند که با شتابزدگی در شهریور ۱۴۰۲ برای یک دوره آزمایشی سه ساله به تصویب مجلس ملایان رسید. این

لایحه مشتمل بر ۷۰ ماده است. هرچند که این لایحه هنوز در شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت آخوندها به تصویب نرسیده است، اما وزارت کشور رئیسی و نیروی انتظامی، در یک [اقدام غیرقانونی](#)، آن را از همان لحظه ارائه پیشنهاد به اجرا گذاشتند.

در مهرماه ۱۴۰۲، [آرمیتا گراوند ۱۷ ساله](#) توسط گشت حجاب بان در ایستگاه متروی تهران به قتل رسید. سرویس‌های اطلاعاتی رژیم به شدت اوضاع را کنترل کردند و حتی از دسترسی والدین آرمیتا به او جلوگیری کردند تا مانع انفجار یک قیام سراسری دیگر شوند.

در ۶ مارس ۲۰۲۴ (۱۶ اسفند ۱۴۰۲) عفو بین‌الملل [گزارش مستندی](#) بر اساس دهها شهادت منتشر کرد که «مروری وحشت‌انگیز بر واقعیت زندگی روزانه زنان و دختران» در ایران فراهم می‌کرد. در این گزارش تاکید شده است که زنان ایرانی به دلیل استفاده از حقوق خود برای استقلال بدنی، آزادی بیان، مذهب و عقیده از طریق سرپیچی از قوانین حجاب اجباری با توقف پلیس، تعقیب کیفری و سایر بدرفتاری‌ها مواجه هستند. علیرغم سرکشی، شجاعت و مقاومت زنان ایرانی، «این کارزار سخت‌گیرانه» همچنان ادامه دارد و در جریان اجرای طرح «نور» [صحنه‌های هولناکی از رفتار وحشانه با زنان](#) در خیابان‌ها ایجاد می‌شود.

مرگ ابراهیم رئیسی نباید تلاش برای حسابرسی از سایر رهبران رژیم به خاطر جنایت علیه بشریت در ایران را تحت الشعاع قرار دهد

ابراهیم رئیسی به دلیل سابقه گسترده در اعدام، سرکوب و جنایت و اطاعت مطلق از ولی فقیه ملایان، علی‌خامنه‌ای، نقش و جایگاه ویژه‌ای در راهبرد سرکوب حداکثری داشت.

در حالی که مرگ او در حساس‌ترین شرایط سیاسی و اجتماعی ضربه‌ای سنگین و کوبنده به رژیم ایران محسوب می‌شود، اما نباید تلاش مستمر برای دادخواهی علیه دیگر رهبران رژیم که مسئول جنایت علیه بشریت هستند را تحت الشعاع قرار دهد.

مرگ او به روند آزار و اذیت و نقض حقوق بشر توسط رژیم پایان نمی‌دهد.

جامعه بین‌المللی باید فوراً به این تخلفات رسیدگی و از رژیم ملایان حسابرسی کند و اطمینان حاصل نماید که اشخاصی مانند خامنه‌ای محاکمه می‌شوند.

پرونده نقض حقوق بشر در ایران باید برای تسریع اقدام قاطع علیه رژیم آخوندی به شورای امنیت سازمان ملل متحد ارجاع داده شود.